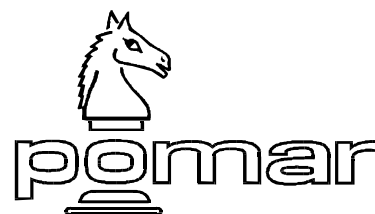

WEEKBERICHT

Nr. 161 – 28 januari 2014

website: www.pomar.nl

Redactie

Han Nicolaas

Tel.: (015) 3614854 / (06) 41188743

E-mail: h.nicolaas@ziggo.nl

Wedstrijdleader intern

Frits Berendse jr.

Tel.: (0174) 297771

E-mail: frits.berendse@gmail.com

Op **dinsdag 21 januari** speelden we de 14e ronde van de interne competitie. Tevens werd de finale gespeeld van de rapid-bekercompetitie van vorig jaar tussen Kees Vink en Thierry Bieger. De eerste partij, Kees met wit, werd remise na een toreneindspel. In de tweede partij kon Thierry met wit geen potten breken en was het Kees die een paar pionnen, de partij en daarmee de beker won. Kees dus de nieuwe rapid-bekerkampioen!

Kees won de bekerfinale van Thierry en is de nieuwe rapidkampioen!

In de interne competitie werden twaalf partijen gespeeld waarin de witspelers het beduidend beter deden dan vorige week. Zij boekten zeven overwinningen en één remise, vier keer waren de zwartspelers

succesvol. Die ene remise viel in de partij tussen Willem Brizee met wit tegen Gert Buttermann. Het materiële evenwicht werd hier niet verbroken en alhoewel Willem de betere pionnenstructuur had zat er geen winst in.

Overwinningen met zwart waren er voor Bas von Köningslów die te sterk was voor Wil Kauffman (heeft hij de weerlegging van 1. b4 gevonden?), Frits Berendse die met dame en paard de stelling van Harry Hijman binnenviel waar geen kruid tegen gewassen bleek, Ton Vissers (winst op Jos Bergers die zo op het oog een volkomen gelijke stelling had bereikt maar kennelijk 'ergens' de fout inging) en Hans Jacobs die deze avond als eerste klaar was en met een overwinning op Wim Meijer op zak naar huis ging.

De overige zeven partijen gingen dus naar de witspelers en daar zaten een paar hele fraaie, bizarre, spannende en hartverscheurende wedstrijden tussen. Frans van der Elst won fraai van Peter de Man. In een Siciliaan ging de strijd lange tijd gelijk op en hoewel de koning van Frans in het centrum bleef hangen bleek dat helemaal niet zo erg te zijn. Frans won een kwaliteit en kwam met beide torens over de h-lijn binnen. Frans won nog een pion op h7 waarna de partij een abrupt einde kende toen Peter zich op fraaie wijze mat liet zetten: hij zal het zelf minder fraai gevonden hebben denk ik...

Loek Beekman won een stuk tegen Wim Lut waarmee de kansen voor Wim op een goed resultaat waren verkeken, Giuseppe Gastaldi versloeg Markus Lohrer (volgens mij ging Markus 'gewoon' mat), Vincent Steemers was te sterk voor Leo Blaas (niets van gezien, sorry...) en Chris Gerritsen won twee pionnen tegen Gerbrand Beekman die het daarna nog lang volhield maar uiteindelijk toch de vlag moest strijken.

Vincent versloeg Leo en kwam daarmee weer in de bovenste helft van de ranglijst terecht

Dan hebben we nog twee partijen over waarvan er één bizar en hartverscheurend was en de ander vooral spannend. We beginnen met de eerste, het duel der Hannen waarin Han Terpstra wit had tegen uw verslaggever (Han Nicolaas). Er kwam een soort Engels op het bord (1.c4-e5 2.g3-c6) waarin HanT met degelijk spel een kwaliteit won (totaal niet gezien...). Vervolgens kwam HanN goed terug, offerde een paard voor twee pionnen en aanval tegen de witte koning. De witte stukken stonden opeens niet lekker, HanT gaf de kwaliteit weer terug maar HanN kreeg een sterke aanval met dame en toren tegen de koning. Wat er vervolgens gebeurde was echt bizar. De witte koning werd van f1 via g4 dwars door het centrum naar a3 opgejaagd maar weigerde mat te gaan (op zich terecht...). Telkens had de koning nog één zet en op het eind kon het paard op a3 zijn monarch te hulp komen. De partij werd op gepaste en hartverscheurende wijze afgesloten doordat HanN door zijn vlag ging, in waarschijnlijk toch wel verloren stelling...

Eén van de meest vreemde partijen die ik ooit gespeeld heb!

De spannendste partij was waarschijnlijk het duel tussen Hans Mudde met wit tegen koploper Rens ter Veen dat tot even voor middernacht duurde: beide spelers haalden zodoende het maximale uit hun contributie maar dit duel was het meer dan waard om tot het eind te volgen. Rens kwam gedrukt te staan, Hans had een sterk centrum met pionnen op c6, d5 en e5 en meer ruimte voor zijn stukken. De pion op e5 kwam uiteindelijk op e6 en dat bleek een hele vervelende vrijpion voor zwart. Het plan van Hans was om met zijn toren op de koningsvleugel aan te vallen en eventueel binnen te komen en daar leek weinig tegen te doen. Toen Rens echter geheel vrijwillig en onnodig zijn eigen vrijpion op de b-lijn weggaf kon Hans met zijn toren via deze lijn de zwarte stelling binnenkomen. Daarna was er geen houden meer aan, er gingen pionnen af op f7 en d5 en Hans kreeg drie verbonden vrijpionnen in het centrum die minimaal een dame waard waren! Een paar zetten later was het over en uit en moest Rens zijn koppositie opgeven ten gunste van Kees. Hans pakte door deze overwinning de derde plek op de ranglijst.

Kees is - door het verlies van ex-koploper Rens - de nieuwe leider van het klassement met 49 punten. Rens volgt op een punt achterstand, Hans Mudde staat derde met een punt minder dan Rens.

Uitslagen 14e ronde interne competitie, 21 januari

Wit	Zwart	Uitslag
Hans Mudde (A)	Rens ter Veen (A)	1-0
Han Terpstra (A)	Han Nicolaas (A)	1-0
Chris Gerritsen (A)	Gerbrand Beekman (A)	1-0
Wil Kauffman (B)	Bas von Königslöw (A)	0-1
Frans van der Elst (B)	Peter de Man (B)	1-0
Vincent Steemers (B)	Leo Blaas (B)	1-0
Harry Hijman (A)	Frits Berendse jr. (A)	0-1
Jos Bergers (B)	Ton Vissers (A)	0-1
Willem Brizee (B)	Gert Butterman (A)	½-½
Giuseppe Gastaldi (B)	Markus Lohrer (A)	1-0
Wim Meijer (B)	Hans Jacobs (B)	0-1
Loek Beekman (B)	Wim Lut (B)	1-0

Vanavond, **dinsdag 28 januari**, spelen we de 15^e ronde van de interne competitie.

Externe competitie

Op maandag 6 januari speelde **Pomar 1** de vierde externe wedstrijd, uit tegen Schaakhuis 2. Voor de derde achtereenvolgende keer werd met 4½ - 3½ verloren. Het zit ons niet mee, maar er zijn nog drie wedstrijden om een paar matchpunten bij elkaar te sprokkelen. De eerste daarvan vindt op **dinsdag 11 februari** plaats als we in De Schilp zullen strijden tegen WSC 3.

Pomar 2 speelde op vrijdag 17 januari de belangrijke uitwedstrijd tegen DCSV 1 in Delft, de club van Rens ter Veen. DCSV 1 stond na winst in de drie voorgaande wedstrijden stevig aan kop, Pomar 2 had één matchpunt minder na de zinderende 4-4 tegen HSV 2 in de vorige wedstrijd. Een belangrijke wedstrijd dus, wellicht beslissend voor het kampioenschap!

Ik besloot een kijkje te nemen in de Hofkerk te Delft, de speellocatie van DCSV. Rond 20.10 uur was ik aanwezig en zag ik Jos Bergers buiten staan om even een peuk te roken. Jos was op het laatste moment benaderd als reserve om in te vallen voor Vincent Steemers. Dat zijn de ware schakers: invallen op je vrije vrijdagavond!

Eenmaal binnen bleek het treffen op het topbord al over en uit. Ton Vissers (reserve voor Hans Mudde die verhinderd was) en Rens ter Veen hadden na 11 zetten het punt gedeeld. Een grootmeesterlijke remise zullen we maar zeggen.

Markus Lohrer (zwart aan bord 8) stond op dat moment al een stuk tegen een pion achter. Het loperpaar van de man van DCSV zag er ijzersterk uit en ik zag het somber in. Markus gaf nog een paar schaakjes en zijn tegenstander ging zowaar in op herhaling van zetten aangezien hij de weg naar winst kennelijk niet zag. Een gelukje dus en de stand was nog steeds in evenwicht: 1-1.

Jos Bergers (wit aan bord 7) speelde een zeer leuke, maar lastige partij. Tegen-gestelde rokades zorgden hier voor een dynamische stelling met kansen voor beide partijen. De man van DCSV leverde een stuk in voor drie pionnen en een flinke aanval richting de koning van Jos. De stukken van Jos stonden niet optimaal terwijl die van zijn tegenstander (met name de twee torens) zeer actief waren. Er gaat nog een pion af bij Jos en de aanval werd te sterk. Jos reikte zijn tegenstander de hand op een moment dat mat nauwelijks meer te voorkomen was. Fraai, en in ieder geval dapper gespeeld van beide partijen: 2-1.

Frans van der Elst (zwart aan bord 2) kwam na een uurtje naar me toe en zei dat hij het na acht zetten eigenlijk al op had kunnen geven. Een blik op zijn stelling leerde dat Frans inderdaad niet lekker stond. Hij kon niet meer rokeren, zijn koning bleef in het centrum staan en zijn stukken konden moeilijk worden ontwikkeld. Dat werd een lastig avondje... Frans verdedigde zo goed en zo kwaad als hij kon (en dat is best goed) maar kon niet voorkomen dat hij een kwaliteit en een pion verloor. Toen er ook nog een vrijpion dreigde te promoveren staakte Frans de strijd: 3-1.

Bas von Königslöw had wit aan bord 3 en bracht de spanning weer enigszins terug. In gelijke stelling offerde de man van DCSV een stuk voor een vage koningsaanval. Bas kon de aanval echter vrij eenvoudig pareren en stond daarna 'gewoon' een stuk voor. In

uiterste tijdnood gooide de DCSV-er er nog een stuk tegenaan maar dit was meer een wanhoopsdaad dan een weloverwogen stukoffer. In verloren stelling ging hij door zijn vlag waarmee Bas de stand op 3-2 bracht.

Gerbrand Beekman (zwart aan bord 4) trof een sterke en gemotiveerde tegenstander die zijn voorgaande drie wedstrijden had gewonnen. Gerbrand kwam een pion achter maar had wel actief stukken spel. De man van DCSV leek wat passief te staan maar dit was maar betrekkelijk. Gerbrand gooide zijn pionnen op de koningsvleugel naar voren in een poging de boel te compliceren en/of te forceren. De DCSV-er reageerde echter goed, kwam met zijn dame de zwarte stelling binnen en won een stuk. Dat was voldoende voor de winst en een 4-2 voorsprong voor de thuisclub.

De resterende twee partijen boden op dat moment weinig hoop op een stunt, dat wil zeggen: twee overwinningen en een matchpunt.

Hans Jacobs (zwart aan bord 6) was al vroeg in de partij een pion achter gekomen maar speelde nauwkeurig en kreeg een actieve toren. De witte koning kwam ver de zwarte stelling binnen en samen met de toren en loper zaten er akelige dreigingen in. Hans won een pion terug en creëerde zelf ook allerlei dreigingen. Het was moeilijk te zeggen wie er op dat moment beter stond en wellicht ingegeven door de stand in de

wedstrijd besloot de DCSV-er tot remise door herhaling van zetten. Daarmee was de stand $4\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$ voor DCSV en hadden zij beide matchpunten in de tas. Overigens wel sterk gespeeld van Hans die met een pion achter goed bleef spelen en het halve punt zeker verdiend heeft.

Peter de Man (wit aan bord 5) speelde op dat moment dus om des keizers baard zoals dat zo mooi heet. Peter was zeer goed uit de opening gekomen en had dame, toren en twee lopers op de zwarte koningsstelling gericht. Zijn tegenstander deed echter op de beslissende momenten de juiste verdedigingszetten en de partij keerde langzaam in het voordeel van de man van DCSV. Het eindspel met loper en paard voor Peter tegen twee lopers met beiden nog zes pionnen zag er remise-achtig uit maar was lastig spelen.

Peter had op een gegeven moment de gelegenheid de zwartveldige lopers te ruilen en nadat hij dat had nagelaten werd het echt lastig. Peter verloor een pion en kon vanaf dat moment alleen nog hopen op remise. Zijn tegenstander speelde dit echter fraai uit en won de partij waarmee de eindstand op $5\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$ kwam.

Jammer mannen, volgende keer beter! Het kampioenschap lijkt vergeven. DCSV 1 staat nu drie punten los van HSV 2, Pomar 2 en BF/Wassenaar 2 en dat is met nog drie wedstrijden te gaan haast onmogelijk om nog in te lopen. Maar goed, nieuwe kansen in de volgende wedstrijd op **dinsdag 18 februari**, thuis tegen DSC 10.